

سه شنبه 2 خرداد 1396 - 26 شعبان 1438 - 23 می 2017

اعتراض مسلمانان جهان به هتك حرمت رژیم بعث عراق به عتبات عالیات (1370 ش)...

اعتراض مسلمانان جهان به هتك حرمت رژیم بعث عراق به عتبات عالیات (1370 ش)

پس از آن که مردم مسلمان عراق از جنایات بی‌رحمانه رژیم حاکم بر عراق به ستوه آمده و دست به قیام فراگیر زدند، به دستور صدام حسین، دیکتاتور وقت عراق، علاوه بر کشتار وسیع و بی‌رحمانه مردم، اماکن مقدسه و عتبات عالیات در این کشور مورد هتك حرمت قرار گرفتند. این عمل رژیم بعث، احساسات مسلمانان و به ویژه شیعیان جهان را برانگیخت و طی راهپیمایی‌های متعدد اعتراض‌آمیز، آن را به شدت محکوم کردند. این بی‌رحمتی در حالی صورت گرفت که مردم عراق تا پیروزی فاصله چندانی نداشتند. در این زمان، آمریکا و متحدانش به کمک صدام شتافته و برای کشتار و سرکوب مردم، انواع کمک‌ها را در اختیار رژیم بعث قرار دادند. با پناه گرفتن مردم در حرم ائمه معصومین، این اماکن شریف توسط ارتش بعث مورد هجوم قرار گرفت و دشمن با احساس غرور دروغین، ژست پیروزی گرفت. در ایران به این مناسبت، از طرف رهبر معظم انقلاب اسلامی، دوم خرداد 1370، عزای عمومی اعلام گردید. بعد از سرنگونی رژیم بعث در فروردین 1382، گورهای جمعی فراوانی از مردم عراق که به دست صدامیان به شهادت رسیده بودند، کشف شد و ابعاد جنایات صدام در این واقعه بیش از پیش آشکار گشت. وفات "ابن فضیح" از فقهای حنفی مذهب (755 ق)

ابن فضیح، ابوطالب فخرالدین احمد بن علی بن احمد همدانی کوفی (۶۸۰ - ۲۶ شعبان ۷۵۵ ق / ۱۲۸۱ - ۱۵ سپتامبر ۱۳۵۴ م)، فقیه حنفی، شاعر و ادیب سده هشتم هجری بود. به سبب اقامت و تدریس در شهرهای بغداد و دمشق، او را بغدادی و دمشقی نیز خوانده‌اند. ابن فضیح در کوفه دیده به جهان گشود و در همان‌جا به آموختن فقه و ادبیات پرداخت و قرائت هفت‌گانه را نزد ابن صباغ و علی بن سعد دیوانی آموخت. در بغداد از ابن عبدالحق، ابن دوالیبی و ابن صباغ حدیث شنید و اسماعیل بن طبال و دیگران به او اجازه روایت دادند. وی در عراق مدتی در آرامگاه ابوحنیفه به تدریس اشتغال داشت، سپس به دمشق رفت. در آن‌جا مورد تفقد و اکرام طنبغا امیر شام قرار گرفت و به افتاء، مناظره و تدریس در مدارس قضاة و ریحانیه پرداخت و در ۷۵۰ ق / ۱۳۴۹ م به حج رفت. از شاگردان ابن فضیح می‌توان ابن وهبان و ابن ادمی را نام برد. وی شعر نیز می‌سرود و بسیاری از موضوعات و کتب فقهی را به نظم درآورد. پاره‌هایی از اشعار وی به‌صورت پراکنده در منابع آمده است. مرگ ابن فضیح در دمشق و بیست و ششمین روز از شعبان ۷۵۵ ق اتفاق افتاد. برخی از آثار ابن فضیح به شرح زیر به‌صورت خطی در کتابخانه‌ها موجود است: ۱. "حل‌الرموز"، قصیده‌ای است لایمیه در قرائات سبع نظیر قصیده شاطبیه که در آن به نام قراء تصریح شده است. ۲. "مستحسن الطرائق فی نظم کنز الدقائق"، چنان‌که از نامش پیداست، همان کتاب "کنز الدقائق نسفی" است در فقه که ابن فضیح آن را به نظم درآورده، این منظومه توسط نورالدین علی بن غانم مقدسی با نام اوضح رمز علی نظم الکنز شرح شده است. ۳. "نظم منارالانوار"، همان "منارالانوار نسفی" است در اصول فقه که در ۹۰۳ بیت به نظم درآمده و نسخه‌ای از آن در مکتبه‌العربیه دمشق موجود است.

آغاز جنگ‌های سی ساله مذهبی در اروپا (1618 م)

ظهور مذهب پروتستان در اوایل قرن شانزدهم میلادی، شکاف عمیقی بین پیروان مسیحیت به وجود آورد و کاتولیک‌ها و پروتستان‌ها در طول سده‌های پس از آن، بارها با هم به نزاع و نبرد پرداختند. یکی از جنگ‌های معروف طرفداران پروتستان با کاتولیک‌ها، در دهه دوم قرن هفدهم میلادی به وقوع پیوست و در حدود سی سال به طول انجامید. در روز 23 مه 1618 م، پروتستان‌های چک که از محدود شدن آزادی‌هایشان توسط فردیناند دوم، امپراتور مقدس روم نگران بودند، دو فرستاده وی را به قتل رساندند و به این ترتیب جنگ‌های سی ساله مذهبی در اروپا آغاز شد. این جنگ‌ها که عمدتاً در آلمان روی داد، فراز و نشیب‌های زیادی داشت. در طول جنگ، کشورهای فرانسه، سوئد و دانمارک در حمایت از پروتستان‌ها و دولت اسپانیا و امپراتوری روم به طرفداری از کاتولیک‌ها وارد جنگ شدند. جنگ‌های سی ساله مذهبی اروپا در نهایت، با انعقاد پیمان وستفالی در سال 1648 م خاتمه یافت، اما اسپانیا و فرانسه تا امضای پیمان پیروزیه در سال 1659 م با هم درگیر بودند. جنگ‌های سی ساله، علاوه بر ویرانی و تجزیه آلمان و نیز تضعیف امپراتوری مقدس روم، قدرت یافتن فرانسه را در پی داشت. در این جنگ‌ها اگر چه نزاع دیرینه دو مذهب کاتولیک و پروتستان نقش مهمی داشت، اما عواملی چون

اختلاف؛ های ارضی و سیاسی دولت؛ های این قاره نیز در شروع و ادامه جنگ، بسیار مؤثر بود. از نتایج مهم این جنگ؛ ها، پایان نسبی درگیری؛ های مذهبی پروتستان؛ ها و کاتولیک؛ ها و آغاز رشد جریان؛ های ناسیونالیستی و ملی؛ گرایی و نژادپرستی در اروپا بود. در کنار این تأثیرات، تفکر جدایی دین از سیاست نیز سر برآورد. به عبارتی، یکی از وقایع مهم اجتماعی که زمینه جدایی نهاد دینی را از سیاست فراهم ساخت، همین جنگ؛ ها و پیمان وستفالی بود. در این پیمان قرار بر این شد که قدرت اقتصادی کلیسا تضعیف شود و به تعبیری، مراکز اقتصادی که در سلطه کلیسا بودند از نفوذ کلیسا خارج گردند.